

**Polgár Város Önkormányzat
Képviselő-testülete**

Ikt. sz.: I/842-16/2023.

J E G Y Z Ó K Ö N Y V,

mely készült **2023. szeptember 28-án** 14.00 órai kezdettel Polgáron, a Polgármesteri Hivatal Dísztermében termében megtartott **képviselő-testületi** ülésén.

Napirendi pontok:

- 1./ „Polgár Város 30 éves” jubileumi elismerések átadása
Előterjesztő: Tóth József polgármester

J E G Y Z Ó K Ö N Y V,

mely készült **2023. szeptember 28-án** 14.00 órai kezdettel Polgáron, a Polgármesteri Hivatal Dísztermében termében megtartott **képviselő-testületi** ülésén.

Jelen vannak: Tóth József polgármester
dr. Faragóné Béres Edit alpolgármester
dr. Hatvani Zsolt
Béke László
Kovácsné Hamar Éva
Mecsei Dezső
Molnár János
Struba József
Vincze Attila képviselők.

Részt vett az ülésen: dr. Sivák Anita jegyző, Andorkó Mihályné irodavezető, Császárné Csőke Vivien jegyzőkönyvvezető.

dr. Faragóné Béres Edit alpolgármester

Köszönti a Képviselő-testület tagjait és az ülésen megjelenteket Polgár várossá avatásának 30. évfordulója alkalmából megrendezésre kerülő jubileumi képviselő-testületi ülésükön. Külön tisztelettel köszönti dr. Tiba István országgyűlési képviselő urat.

A jelenléti ívből megállapítja, hogy az ülésen 9 fő képviselő megjelent, így határozatképesek, ezért a „Jubileumi” Képviselő-testület ülését megnyitja.

Kéri a Képviselő-testület tagjait, hogy aki egyetért a meghívóban szereplő napirend megtárgyalásával, az kézfeltartással szavazza meg.

Megállapítja, hogy a Képviselő-testület a javaslatot 9 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Emlékezzünk várossá avatásunkra, ennek apropóján tekintsünk meg egy rövid részletet az 1993. április 24.-i ünnepség felvételeiből.

... *Videófilm vetítése* ...

dr. Faragóné Béres Edit

Szívet melengető képsorokat láttunk. 30 év hosszú idő! Szomorúan emlékeztünk, hiszen többen bizony ma már nem lehetnek közöttünk! S mi, akik itt vagyunk, és továbbra is munkálkodunk szép városunkért, több ősz hajszállal ugyan, de tettekre készen, büszkék vagyunk az előttünk járókra.

Felkérem Tóth József polgármestert ünnepi beszédének megtartására.

Tóth József

Polgáriak. 30 éves a város, 30 évvel ezelőtt kapta vissza újra városi címét, méltó rangját a mi szeretett városunk Polgár. Ez egy jubileumi ülés, egy ünnepség, amely ezen apropó okán került megszervezésre. Első megközelítésben Polgárt a takaros porták, termelő üzemek, nyitvatartó boltok, szolgáltatók, közintézmények, szép parkok, virágos terek, tiszta, rendezett, járható utcák és parkok jellemzik. Erről gyakran is beszélünk, hogy mennyi minden jött létre, épült, fejlődött és korszerűsödött. Beszélünk is kell erről, de nem ma.

Én azt gondolnám egy ilyen ünnep apropóján, hogy a város igazi erejéről kell beszélünk. Nem betonról, nem falakról, nem építményekről, hanem a benne élő lakókról, a polgári polgárokról.

Az ő közösségeik, a választott vezetőik, elődeik, példaképeik és a naponta dolgozni induló cselekvő emberek azok a fontosak, akik működtetik, építik és fejlesztik a várost. Ez adja egy város igazi erejét. Mert ki-ki maga a területén teszi a dolgát, fegyelmezetten, elhivatottsággal, szakszerűen oktat, üzemeltet, gyógyít, gondoz, nevel, gyárt, termel, szolgáltató, igazgat, vigyázva a másokra, tiszteletben tartva a közösség írott és íratlan szabályait, maguk és családjuk boldogulására teszik a dolgukat és hozzáteszik ezáltal önmagukat is a nagy egészhez, a polgáriak közösségéhez. S a város vezetőinek, nekünk nem lehet más és fontosabb célunk, mint az itt élők számára ehhez nyugodt, békés, biztonságos, egyszerűen fogalmazva élhető mindennapokat megteremteni. És még a különbözőségeink és a sokféleségünk közepette is helye van itt mindenkinek ebben a településben, ebben a városban, akit iderendelt a Teremtő. Legyen bár ő tehetős vállalkozó vagy nehezebben élő munkás. Legyen ő akár vallásos, vagy éppen egy ateista szemlélettel bíró. Legyen ő akár roma vagy éppen magyar származású. Mindenkinek helye van ebben a településben.

Mi magunk vagyunk mindannyian, akik ezt megteremthetjük. Szoktam volt mondani, olyan lesz az a város, amilyenné az itt élők, mi magunk, a polgáriak tesszük. Még akkor is, hogyha nem mindenben azonos módon látjuk a világ fontosabb dolgait. Nem kell mindenben egyetértünk. Ugyanarról, ennyi különbözőség közepette lehet más a véleményünk. Lehet vitatkozni és érveket ütköztetni, közös nevezőt találni, kompromisszumokat kötni a közjó, a város közössége érdekében. És kell a közélet szereplőinek nekünk ebben irányt mutatni, példát adni, zsinórmértéket jelenteni, s ha kell, lámpásként elől járni, világítani. Nagy értéke a mi városunknak az együttműködésre kész polgáriak és az ő közösségeik. Ez lehet a mai találkozásunk és ünnepségünk legfontosabb üzenete.

Az a színes és gazdag ünnepségsorozat, amit az elmúlt évek, évtizedek jeles személyiségének a köszöntésére szerveztünk, az egy különleges felvetés és gondolat volt. Kerestük azokat, akik ennek a városnak az elmúlt éveit, évtizedeit saját maguk szorgos tevékenységével, esetenként nem a színpadon, nem kamerák előtt, de mégiscsak gyarapították, előrébb vitték, megcselekedték. No, de hát kik is ők? Kik azok ebben a körben, akiket lehet érteni? Hol vannak, és hogy találjuk meg őket, hogy érijünk el hozzájuk. Hát ez volt az a furcsa, szokatlan, ki nem taposott út, amin a képviselő-testület egy döntésével elindult, amelynek ma itt az utolsó ünnepélyes pillanatait éljük. Az volt a szándékunk, hogy persze a képviselő-testületnek minden évben a rendelet alapján megvan a kitüntetésre vonatkozó jogosultsága, de hát a 30 év az mégiscsak egy olyan esemény, egy olyan pillanat, amikor az elmúlt évekre vissza kell tekintenünk. Arra gondoltunk, hogy alapítsunk csak erre az alkalomra, csak erre a napra, csak azokért, akikről beszélni fogok egy elismerést, egy kitüntetést. Egyetértettünk. De milyen legyen ez a kitüntetés? Miről szóljon? Több verziót is felmerült. Mi legyen, ami ezt a várost leginkább jelképezi, fémjelzi. Nyilván elődeiről egyfelől, arról a főtérről, amire büszkék vagyunk, azon a főtéren, ahol a városunk egyik nagy szülöttje, Barankovics István szobra van. Arra jutottunk, hogy erre az alkalomra ez a kitüntetés Barankovics István szobrát, makettjét jelképezve jöjjön létre. Igen ám, de hát kikaphassa, kié legyen? Ki érdemelje ki ezt a rangos kitüntetést?

Arra jutottunk, hogy az a helyes megközelítés, hogyha ebben a legdemokratikusabban a nyilvánosság teljességére törekvéssel, társadalmasítással járunk el. Beleértünk egy olyan folyamatba, amit nem tudtuk, hogy hogy fog elsülni. Azt mondtuk, hogy a képviselő-testületnek fontos személye, javaslattételi kitüntetés-felterjesztési jogosultsága van, de ha azt akarjuk

kideríteni, hogy a polgáriak számára kik azok, akik ennek a városnak az elmúlt évét, évtizedeit saját munkájukkal, erőfeszítéseikkel létrehozták, működtették és fejlesztették, akkor arra jutottunk, hogy ki kell nyitni ezt a legszélesebb körre. 8136 polgárnak lehetővé tettük, hogy javaslatot tegyen, hogy szerinte kik azok a városnak a jeles személyiségei, akik erre az alkalomra, erre a kitüntetésre méltán számíthatnak és jogosultak lehetnek. Több mint 200 polgári lakos élt ezzel a jogával. Hozzá kell, hogy tegyem, hogy ez csak azért lett a képviselő-testület elé terjesztve, ettől kevesebb létszámmal, mert nagyon jól esett ugyan, megtisztelő volt, hogy a polgáriak képviselő társaimat jelölték, talán én magam is kaptam ilyen jelölést, mégis arra jutottunk, hogy nekünk, akik ezt megalapítottuk, akik ezt mi létrehoztuk, sőt, hát a döntésre is befolyással leszünk. Ettől nekünk megtisztelő a szóba hozás, hátrébb kell lépnünk. Mi magunkat ebből kivettük. Így 120 olyan polgári javaslat került a képviselő-testület döntéshozói elé, akikről titkos szavazással, mindenki saját maga ismeretei, tapasztalatai elmerültségével x-szel szavazott, és ebből az jött ki, hogy ennek a teremnek a résztvevői köre. Ti vagytok, Önök azok, akik a város lakói a polgáriak szerint ennek az elmúlt éveknek, évtizedeknek a legjelesebb, leginkább a város érdekében, a közösségért, fejlődéséért, munkáttal, tevékenységekkel hozzájárultatok. És annyira színes a kép, mint amennyire színes és különböző polgár lakossága. Hisz van benne olyan, aki a közigazgatásban, van, aki a közszolgálatban, van, aki az egészségügyben, közoktatásban, szociális ellátásban dolgozik. Van olyan, aki a gazdasági szférából kapott jelölést. Cégvezető, bankvezető. De ugyanilyen módon a fodrász, a postás, a vendéglátós a maga területén a polgáriak szerint maximumot, megsüvegezendőt, elismerésre méltót alkotott. Soha nem volt színpadon, soha nem volt reflektorfényben a többségük. Mégis azt gondolom, hogy ennek az értékét ez fogja megadni. Biztosan vannak benne, akik benne kellett volna meglenni. Olyan is előfordulhat, akit majd valaki, ha megtudja, jól megkritizál, lelke rajta. Mi úgy gondoljuk, hogy teljesen korrekt és tisztességes módon jártunk el, amikor azt akartuk, hogy nektek a jelenlévőknek a város lakossága érdekében és felhatalmazásával megköszönjük azt, hogy ezt a várost működtettétek, megköszönjük, hogy fejlesztettétek, gyógyítottátok, ápoltátok, kulturális, oktatási, szociális területén, sport területén, zenei, szórakozás területén. Én azt gondolom, hogy ez a pillanat mindenképpen arra illő és alkalmas, hogy a város lakói előtt köszönetet mondjak, az elmúlt évek, önök, a ti munkásságotok kapcsán fejet hajtsunk, és mindenkinek a köszönő szavak mellett átadjuk az őt megillető, csak neki szóló elismerést, további jó munkát, jó egészséget kínálva. Segítsétek ezt a települést, ki-ki a saját maga területén, tapasztalatával, bölcsességével, tudásával, konkrét cselekvésével, kezdeményezésével. Ez az az üzenet, amellyel ennek a városnak a jövőjét fogja megalapozni, hogyha a polgáriak egymással egymás között szót értenek. Ha nem fogja a településünket széthúzás, vissza jellemezni, van, ahol ez probléma, a mi településünk nem ilyen nyugodt, békés körülmények között lehet dolgozni, építeni, fejleszteni a várost vitáink közepette, de egymást személyiségében, szándékában, tisztességes jó szándékában nem megkérdőjelezve fejlődhet ez a város. Köszönöm, hogy itt vagytok, itt vannak, Isten éltesse a városunkat, minden jót Polgárnak a következő harminc, nyolcvan, száz, vagy az idők végezetéig. Köszönöm szépen.

dr. Faragóné Béres Edit

Tisztelettel felkérem dr. Tiba István országgyűlési képviselő urat, mondja el köszöntő beszédét.

dr. Tiba István országgyűlési képviselő

Polgármester úr adott egy iránymutatást, nem beszéltünk össze, én is hasonló gondolatokat fogok megfogalmazni. 30 év végül is mondhatjuk nyugodtan, hogy egy település érdekében nem olyan hosszú idő, de mégis jelentős idő, és nagyon fontos az, hogy időről időre visszatekintsünk, hogy elődeink, azok az emberek, akik a településért dolgoztak, mit csináltak, és azt hogyan csinálták. Nekem megadott az, hogy immáron 19 éve én is része vagyok ennek, tehát majdhogynem kétharmad részét együtt élhettem meg. Nyilván nem olyan intenzíven, mint azok, akik itt élnek, de mégis tudok szinte mindenről, ami ebben a városban történt a fejlődés és az előrehaladás

útján. Nyilván a pletykákról és ilyenekről nem tudok, illetve azokról is van, amiről tudok, de nem mindenről. Ez nem is az én dolgom.

Emlékszem, amikor 2002-ben képviselő lettem, hogy tartottam attól, hogy vajon hogyan fognak elfogadni a települések. Az élet úgy hozta, hogy mi polgármester úrral más világnézetet vallunk. Szerintem nagyon sokan azt gondolták, amikor mi elkezdtünk együtt dolgozni, hogy a városnak nagyon nehéz lesz, mert itt elkezdenek majd marakodni egymással. Elkezd ez a két ember vált, váltak, illetve saját igazát bizonyítani, és azt kell, hogy mondjam, hogy ez a beszéd, amit most polgármester, ez a köszöntő beszéd tükrözött, az a mi kettőnk kapcsolatában is így van. Tehát mi egyetlen percig nem hadakoztunk egymással. Mind a ketten tudtuk, hogy a polgári emberek nem azt várják, hogy most jobb vagy baloldal erősebb, hanem azt várják, hogyha jobb és baloldal van, és úgy adta a Jóisten, hogy az egyikőjük a város vezetője, vagy éppen képviselője, hiszen természetesen az is volt polgármester úr, a másik pedig országgyűlési képviselő, akkor nem harcolniuk kell, hanem mindkettőjüknek azt kell tenni, hogy az a közösség, aki bizalmat szavazott nekik. Teljesen mindegy, hogy milyen arányban, mindegy, hogy hányan szavaztak baloldaliak, hányan jobboldaliak. Nekünk segíteni kell, hogy ez a város, azok az emberek, akik bíztak bennünk, ne csalódjanak. És talán azért is jöttem most örömmel és nyugodt lelkiismerettel ide, mert tudom, hogy mind a ketten így végeztük a munkánkat, a szolgálatunkat. Az elmúlt 20-21 évben. És szerintem erre büszke lehet a város, hogy olyan vezetőket tudott választani, és nem csak kettőnkre gondolok, félreértés ne essék, a képviselő-testület tagjai ugyanígy hozzátartoznak ehhez. Hiszen nagyon jól tudjuk, hogy ahhoz, hogy egy város működjön, ahhoz szükség van egy vezetőre és szükség van egy olyan képviselő-testületre, aki támogatja őt, éppen ha kell, akkor kritizálja is, de segíti mindenképpen, és azt az irányt követi, amit a város vezetője a legnagyobb többség által megválasztott személy kijelölt. És én sem akartam, és nem is szeretnék beszélni az elmúlt 30 év fejlesztéseiről, hiszen számtalan van, és az igazságtalan lenne bármit kiragadni ebből a sorból. Mert lehet, hogyha azt mondanánk, hogy a kerékpárút milyen jó, akkor nagyon sokan azt mondják, hogy nekik sokkal fontosabb az, hogy a művelődési házat rendbe tették. Vagy fontosabb az, hogy az ipari parkban előrelépés történt. És ez így a jó, ahogy polgármester úr is elmondta, ez így a teljes, hogyha ugyan nem értünk mindenben egyet, de egy dologban egyet kell értenünk, hogy van egy település, amit úgy hívnak, hogy Polgár, és ha Polgár érdekében kell tennünk, akkor nem lehet széthúzás. És ez vonatkozik minden egyes emberre ebben a városban. Mindenkinek megadatik a lehetőség, hogy az én helyembe, vagy a polgármester úr helyére álljon, hogy bizonyítsa, hogy ő jobban tudja csinálni, de ezt ne úgy akarja elérni, hogy széthúzást gerjeszt és bomlasztja a közösséget. Tehát, ha bizalmat szavazunk valakinek, akkor úgy gondolom, hogy azt segíteni, támogatni kell. És valóban így van, ahogy polgármester úr elmondta, hogy nagyon sokfélék vagyunk, az élet nagyon sok területéről ülünk itt most ebben a teremben, de mindannyiunkat szerintem az motivált, és nem véletlen, hogy ilyen sokan fognak kapni a mai alkalommal egy díjat, hogy ezt a várost előre vigye. Hiszen nincs különbség abban, hogy valaki polgármesterként teszi ezt, vagy fodrászként teszi ezt. Mindenki, ha a saját területén, ahová a Jóisten rendelte. A maximumot nyújtja, akkor büszke lehet magára, és büszke lehet az a város is arra, hogy olyan emberek alkotják, és nincs különbség köztük, hiszen az minősít mindannyiunkat, hogy mit tudunk tenni, mik azok a lehetőségek, hiszen nem egyformák a lehetőségeink. Akinek nagyobb lehetősége van, annak értelemszerűen többet kell tennie. Akinek egy szakmában van lehetősége, akkor ő ott fog tenni, senki nem várhatja tőlem, hogy valakinek a haját levágjam. De azt elvárhatja, vagy ha nem lenne jó, ha ezt várná, tehát nem lenne szerencsés, de azt elvárhatja, hogy természetesen, ha a polgár szóba kerül, vagy a polgármester, vagy a képviselők bármilyen témában megkeresnek, akkor nekem kötelességem támogatni ezt a várost. Én köszönöm szépen az elmúlt 19 év bizalmát. Nekem a legkedvesebb dolgok azok voltak, megmondom őszintén, hiszen polgármester úrral talán mondhatom, hogy napi kapcsolatban vagyunk minden témában, ami a város szempontjából fontos. De a legkedvesebbek nekem mégis azok voltak, amikor választópolgárok hívtak föl, és ők kerestek meg a problémájukkal, mert ez azt jelenti, és ez teljesen hovatarozástól függetlenül, ez azt jelenti, hogy bíznak az emberben. És ha valakiben bíznak, az mindig egy nagyon nagy hajtóerő,

motiváló erő, és örülök annak, hogyha tudtam segíteni, és annak is, hogyha nem tudtam, de azt elmondtam, azt megértették, hiszen egyikünk sem tud megoldani minden problémát. Nyilván az a feladatunk, hogy minél többet megoldjunk. Mit lehet ilyenkor kívánni? Én azt kívánom ennek a városnak, hogy soha rosszabb vezetői ne legyenek. Ne kelljen azon sopánkodni, bár még egyszer mondom, tisztában vagyunk vele, hogy olyan nincs, hogy valaki ideállna, és azt mondanák az itt ülők, vagy akár akik nincsenek itt azok is, hogy ó, minden rendben van, itt már nem kell semmit csinálni, tökéletes, csak ezt kell fenntartani. Ilyen nincs. És nem is lesz. Tehát az illúzió, ha valaki azt gondolja, hogy ezt el tudjuk érni, nem tudjuk elérni. Mindig vannak újabb feladatok, ahogy változunk az életben, mindannyian érettebbek leszünk, nyilván úgy változnak az igényeink, úgy változnak a dolgokról alkotott képeink, véleményünk, és ehhez tudomásul kell venni, hogy nagyon sokan ezzel szemben kritikával élnek. És én azt kívánom, hogy amíg nekünk lehetőségünk van, addig töretlenül továbbra is segítsük ezt a várost, dolgozzunk együtt polgárért, és akik majd utánunk jönnek, hogyha az élet úgy hozza, akkor ők még ettől sokkal jobban csinálják. És akkor nem lesz gond, én azt hiszem. Büszke vagyok arra, hogy itt lehetek, büszke vagyok, hogy ilyen sok nagyszerű emberrel együtt részt vehetek ezen az ünnepi testületi ülésen, és gratulálok a képviselő-testületnek, hogy ezt nagyon okosan kitalálta, hogy egy ilyen elismerést adjon azoknak az embereknek, akik valójában a saját területükön nagyon sokat tettek a városért. Ahhoz meg külön gratulálok, bár egy picit azért - megmondom őszintén - vérzik a szívem, hogy csak ilyen kevesen vettek részt ebben, de a lehetőség megvolt. Tehát én mindig azt mondom, ha van egy összejövétel, mindig az a fontos, aki eljön, hiszen a lehetőség mindenkinek adott. Mindenkinek adott volt, részt vettek rajta sokan, gratulálok mindannyiuknak és további jó egészséget kívánok a további életükhöz és munkájukhoz.

dr. Faragóné Béres Edit

Elismerések átadása következik. Felkérem Tóth József Polgármester urat az elismerések átadására.

Polgár Város Önkormányzatának 87/2023. (VIII.31.) számú képviselő-testületi határozata alapján „Polgár Város 30 éves” emlékmakett kitüntetésben részesül: *dr. Tiba István* országgyűlési képviselő.

Polgár Város Önkormányzatának 86/2023. (VIII.31.) számú képviselő-testületi határozata alapján „Polgár Város 30 éves” emlékmakett kitüntetésben részesül:

Agócs Zsoltné, Bacskai Istvánné, Bacskai István, Balázs Kálmán, Balogh Gusztáv, Barkó Imre, Béke Lászlóné, Béke László, Béke Antal, Balogh József, Baróczi Jánosné, Béke Gyula, Eke László, Sándori-Nagy Jenőné, Bene Lászlóné, Ferenczné Fajta Mária, Bujdos Ferenc, C. Tóth János, dr. Váliné Antal Mária, dr. Kormos Mária, dr. Kissné Sánta Éva, Csikós László, Dohány István, Derzsényi János, Czaga János, Csízi László, Fenyves István, Gál Jánosné, Humicskó Jánosné, Izsvák Istvánné, Juhász Antal, Jáborszki Imre, Ferenczi István, Hágen József, Hamar János, Kapin Albert, Kovács László, Kocsisné Portörő Enikő, Kis József, Makó László, Gulyás István, Polonkai Gizella, Lencsés Erzsébet, Kovács János, Nábrádi Benedek, Nagy József, Sánta Sándorné, Olajos Istvánné, Olajos István, Papp Imre, Pozsa Ferenc, Nyikon Béla, Polonkai Gábor, Puskás János, Puskás Ferenc, Romos Attila, Schmidt János, Sóvágó Mihály, Struba

Sándor, Suhajda Gyula, Monoki Viktor, Suhajdáné Czibere Mária, Szrogh Károlyné dr. , Takács Bertalanné, Taskó Mária Zsuzsanna, Szabó Tiborné , Tóth Józsefné, Törökné Kovács Katalin, Zlehovszkyné Berkes Mária, Tar Antal, Szabó Bertalan, Tóth István, Tóth Balázs, Szalontai Sándor

dr. Faragóné Béres Edit

Aki nem tudott jelen lenni az eseményen, de elismerésben részesül: Badics Attila, Boruzs Bernát, dr. Dohány László, Kapitány Sándor, Kovács János, Szarka József, Oláh József, Németh Ferenc és Polonkai Zoltán.

Szívből gratulálok minden kitüntetettnek.

Az ünnepségünk következő részében hallgassák meg a Bridge akusztik zenekar rövid műsorát.

Az alpolgármester megköszöni a részvételt és a Képviselő-testület ülését bezárta.

Kmft.

Tóth József
polgármester

dr. Sivák Anita
jegyző